

Sygn. akt IV KZ 14/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

w sprawie **B.M. z jego wniosku o wznowienie postępowania**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 czerwca 2021 r.,
zażalenia B.M. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r., sygn.
akt IV KO 15/21, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie
postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 3 września 2020 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

B. M., skazany wyrokiem Sądem Okręgowego w N. z dnia 9 stycznia 2020 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., zmienionym następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 września 2020r., sygn. akt II AKa (...), pismem z dnia 5 lutego 2011 r. wystąpił o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu doprowadzenia do wznowienia postępowania zakończonego tym ostatnim wyrokiem.

Po rozpoznaniu tego wniosku, Sąd Najwyższy zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 marca 2021 r. odmówił jego przyjęcia wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie, w dniu 9 marca 2021 r., złożył osobiście

skazany, domagając się jego uchylenia i wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2021r. wyznaczono dla skazanego M. obrońcę z urzędu celem dokonania stosownych czynności w postępowaniu zażaleniowym, wywołanym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r. W dniu 12 maja 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła opinia, w której ustanowiony z urzędu obrońca poinformował Sąd, że nie znajduje podstaw do złożenia zażalenia na ww. postanowienie a także podstaw do wznowienia przedmiotowego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podkreślano, że wznowienie postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu przekonująco wykazał, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania, skoro podawane przez wnioskodawcę B.M. okoliczności pozwalają, w sposób oczywisty, na stwierdzenie, że nie wystąpiły przewidziane w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłanki do wznowienia postępowania w jego sprawie.

Argumentacja podniesiona w osobistym zażaleniu skazanego w żaden sposób nie podważa zresztą trafności przytoczonych dla uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wywodów. Skazany ograniczył się bowiem jedynie do powtórnego wskazania na te same okoliczności (dotyczące stanu zdrowia pokrzywdzonej oraz opinii biegłych psychiatrów), których znaczenie jako przesłanek wznowieniowych zostało rozważone w zaskarżonym postanowieniu. Sąd Najwyższy wydając zaskarżone postanowienie miał już na uwadze powyższe okoliczności i prawidłowo je ocenił pod kątem „podstaw wznowieniowych”. W tym zakresie zatem wystarczające będzie ponowne odesłanie wnioskodawcy do przedstawionych tam ocen. Trzeba wreszcie podkreślić, że ustanowiony z urzędu obrońca, w opinii z dnia 30 kwietnia 2021r., odmówił wywiedzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania oraz sporządzenia zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2021 r, sygn. akt IV KO 15/21.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.